

185

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 lipca 1971 r.

w sprawie postępowania z rzeczami znalezionymi w budynku publicznym.

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1971 r. w sprawie orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa (Dz. U. Nr 7, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą rzeczy znalezionych w budynku publicznym albo w innym budynku lub pomieszczeniu otwartym dla publiczności, nie związanym z urządzeniami komunikacyjnymi.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do rzeczy porzuconych w budynku lub pomieszczeniu, o którym mowa w ust. 1, bez zamiaru wyzbycia się własności, jak również do zwierząt, które zabląkały się lub uciekły i znalazły się w takim pomieszczeniu.

§ 2. Znalazca obowiązany jest niezwłocznie po znalezieniu oddać rzecz zarządcy budynku lub pomieszczenia, o którym mowa w § 1, zwanemu dalej „zarządcą”.

§ 3. W razie przyjęcia rzeczy opakowanej zarządca przy jej przyjęciu dokona otwarcia opakowania w obecności znalazcy lub innej osoby i z czynności tych sporządzi protokół. W protokole należy opisać wszystkie znajdujące się w opakowaniu przedmioty, a opakowanie przechowywać razem z tymi przedmiotami.

§ 4. 1. Zarządca obowiązany jest wydać znalazcy poświadczenie odbioru, w którym wymieni imię, nazwisko i adres znalazcy oraz określi rzecz znalezioną, czas i miejsce znalezienia.

2. Odpis poświadczenia podpisanego przez znalazcę zarządca zatrzymuje u siebie.

§ 5. 1. Zarządca obowiązany jest nie później niż w następnym dniu po przyjęciu rzeczy umieścić w swojej siedzibie, na widocznym miejscu, ogłoszenie powiadamiające o znalezieniu rzeczy ze wskazaniem miejsca i terminu, w którym może być ona odebrana przez osobę uprawnioną. Ogłoszenie można usunąć po upływie miesiąca lub z chwilą wydania rzeczy osobie uprawnionej.

2. Gdy rzecz znaleziona zawiera dane dotyczące osoby uprawnionej do odbioru (nazwisko, adres lub miejsce pracy), zarządca obowiązany jest powiadomić tę osobę o znalezieniu rzeczy ze wskazaniem miejsca i terminu odebrania. W takim wypadku zarządca nie wywiesza ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. Zarządca wyda rzecz znalezioną osobie uprawnionej, za pokwitowaniem, po uprawdopodobnieniu przez tę osobę prawa do rzeczy. Na pokwitowaniu należy odnotować, na podstawie dowodu tożsamości, imię, nazwisko oraz adres osoby, której rzecz wydano.

§ 7. 1. W razie przyjęcia:

- 1) pieniędzy polskich,
  - 2) złota, monet złotych, platyny, srebra, wyrobów użytkowych ze złota, platyny lub srebra, kamieni szlachetnych, pereł, zagranicznych środków płatniczych lub zagranicznych papierów wartościowych,
  - 3) krajowych papierów wartościowych,
  - 4) rzeczy, co do której istnieje przypuszczenie, że stanowi przedmiot o wartości naukowej lub artystycznej,
- zarządca w obecności znalazcy lub innej osoby sporządzi spis tych przedmiotów wraz z dokładnym ich opisaniem

i umieści je wraz z dokonany spisem w kopercie albo innym odpowiednim opakowaniu. Na sklejeniach koperty lub na innym opakowaniu zarządca oraz osoba obecna przy pakowaniu umieszczają swoje pieczęcie lub podpisy.

2. Pieniądze, papiery oraz rzeczy, o których mowa w ust. 1, zarządca przekazuje niezwłocznie, za pokwitowaniem, bezpośrednio organowi określonymu w § 10 ust. 3.

§ 8. 1. W razie przyjęcia rzeczy, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególne wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oraz w razie przyjęcia dokumentu wojskowego, a w szczególności legitymacji, książeczki lub zaświadczenia wojskowego, karty powołania albo mapy wojskowej, zarządca powinien niezwłocznie oddać znalezionej rzecz lub dokument za pokwitowaniem najbliższemu sztabowi wojskowemu lub organowi wojskowej służby wewnętrznej bądź najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej.

2. Zarządca powinien oddać niezwłocznie, za pokwitowaniem, najbliższej jednostce Milicji Obywatelskiej rzecz, której posiadanie wymaga szczególnego zezwolenia organów państwowych, jak broń, amunicja, materiały wybuchowe, aparatura radiowo-nadawcza oraz znalezione dowody osobiste, tymczasowe zaświadczenia tożsamości, paszporty, wkładki paszportowe do dowodu osobistego i dokumenty podróży.

3. Do rzeczy znalezionych, określonych w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia w sprawach nieunormowanych przepisami szczególnymi. Wydanie rzeczy, której posiadanie wymaga zezwolenia organu państwowego, może nastąpić dopiero po przedłożeniu przez osobę uprawnioną ważnego zezwolenia.

§ 9. Do rzeczy wymienionych w § 7 i 8, z wyjątkiem mapy wojskowej, broni, amunicji i aparatury radiowo-nadawczej, przepis § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Przyjętą rzecz znalezioną, nie wymienioną w § 7 i 8, zarządca przechowuje u siebie.

2. Zarządca powinien czuwać nad utrzymaniem przyjętej rzeczy w należyтым stanie, a w razie potrzeby dokonywać odpowiednich czynności konserwacyjnych.

3. Jeżeli osoba uprawniona do odbioru rzeczy znalezionej nie zgłosi się po odbiór w ciągu miesiąca od dnia przyjęcia rzeczy przez zarządcę, zarządca przekazuje tę rzecz organowi administracji finansowej prezydium powiatowej (miejskiej — w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowej — w miastach wyłączonych z województw) rady narodowej, na którego terenie rzecz została znaleziona, zwanemu dalej „organem przechowującym”. W miastach wyłączonych z województw przekazanie następuje do tego organu administracji finansowej prezydium dzielnicowej rady narodowej, któremu prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa zleci, w porozumieniu z prezydium właściwej dzielnicowej rady narodowej, załatwianie tych spraw.

4. Przekazanie, o którym mowa w ust. 3, może nastąpić bezpośrednio lub przez pocztę przesyłką poleconą. W razie bezpośredniego przekazania należy sporządzić pro-

tokół zdawczo-odbiorczy w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje u zarządcy, a drugi przeznaczony jest dla organu przechowującego. W razie przekazania pocztą należy do przesyłki pocztowej dołączyć spis zawartych w niej przedmiotów oraz opis sprawy, której dotyczy.

5. Zarządcy przysługuje zwrot kosztów poniesionych w związku z przechowywaniem rzeczy, które pokrywa osoba uprawniona do odbioru, do wysokości wartości rzeczy w dniu odbioru albo — jeżeli rzecz przeszła na własność Państwa — organ przechowujący do wysokości sumy uzyskanej w wyniku zbycia rzeczy.

§ 11. 1. Przyjętą rzecz znaną, która ulega szybkiemu zepsuciu, oraz zwierzęta zarządca powinien niezwłocznie sprzedać jednostce gospodarki społecznej po cenach płaconych przez te jednostki dostawcom społecznym lub po cenach skupu, a gdy takich cen nie ma, po cenach wzajemnie ustalonych.

2. W razie niemożności sprzedaży rzeczy lub zwierząt w sposób określony w ust. 1 zarządca może dokonać ich sprzedaży z wolnej ręki.

3. Sumy uzyskane ze sprzedaży należy wpłacić na rachunek bankowy sum depozytowych organu wskazanego w § 10 ust. 3.

§ 12. Zarządca przechowuje u siebie dokumentację dotyczącą rzeczy znalezionej przez okres dwóch lat od dnia wydania rzeczy osobie uprawnionej lub przekazania jej właściwemu organowi.

§ 13. Jeżeli na przechowanie przyjęto od zarządcy rzecz ulegającą szybkiemu zepsuciu albo rzecz, której przechowywanie byłoby związane ze znacznymi kosztami lub nadmiernymi trudnościami bądź powodowałoby znaczne obniżenie jej wartości, organ przechowujący zarządzi sprzedaż rzeczy w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 14. Organ przechowujący obowiązany jest umieścić w swej siedzibie na widocznym miejscu tablicę informującą o godzinach urzędowania komórki organizacyjnej, powołanej do przyjmowania i przechowywania rzeczy znalezionych, oraz udzielać wyjaśnień osobom zgłaszającym swe prawa.

§ 15. 1. Organ przechowujący powinien podjąć poszukiwania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, jeżeli rzecz ta posiada znaczną wartość albo jeżeli jest to potrzebne ze względu na jej właściwości lub okoliczności, w jakich została znaleziona. W razie potrzeby organ przechowujący dokona ogłoszeń w miejscowej prasie.

2. Jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy zostaną ustalone, organ przechowujący wezwie niezwłocznie tę osobę do odbioru rzeczy pod rygorem skutków przewidzianych w art. 187 Kodeksu cywilnego.

§ 16. 1. Koszty przechowywania i sprzedaży rzeczy oraz utrzymania jej w należytym stanie, a także koszty poszukiwań, do wysokości wartości rzeczy w dniu odbioru, obciążają uprawnionego do odbioru.

2. Rzecz nie może być wydana przed zaplaceniem tych kosztów.

§ 17. 1. Orzeczenie o przejściu na własność Państwa rzeczy znalezionej wydaje organ przechowujący wskazany w § 10 ust. 3.

2. Jeżeli rzecz znaleziona stała się własnością Państwa, likwidacja tej rzeczy następuje w trybie przewidzianym w przepisach o likwidacji depozytów i nie odebranych rzeczy.

3. Sumy uzyskane w wyniku zbycia rzeczy znalezionej, która stała się własnością Państwa, organ przechowujący zarachowuje na dochody właściwego budżetu terenowego.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*